

Handan Durgut

PAPRIKA

ÇAĞDAŞ TÜRK EDEBİYATI
Öykü

Resimleyen: Gözde Bitir

3. basım

CAN
ÇOCUK

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

 CAN
ÇOCUK

Handan Durgut

PAPRIKA

Resimleyen: Gözde Bitir

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Editör: Ebru Akkaş Kuseyri
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir
Tasarım Uygulama: Hüseyin Altınel

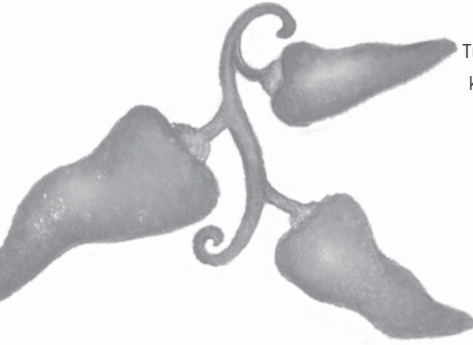
1. Basım: 2012

3. Basım: 1000 adet, Ocak 2015

ISBN 978-975-07-1527-3

© Can Sanat Yayınları Ltd. Şti., 2012

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım, Dağıtım, Ticaret ve Sanayi Ltd. Şti.

Yayıncı Sertifika No: 10758

Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

www.cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Kapak Baskı: Azra Matbaası; Sertifika No: 27857

Adres: Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi D Blok Kat: 3

No: 3/2 Topkapı, Zeytinburnu, İstanbul

İç Baskı ve Cilt: Türkmenler Matbaacılık; Sertifika No: 12584

Adres: Merkez Efendi Mah. Gümüşsuyu Cad. No: 18

Topkapı, İstanbul

CAN
ÇOCUK

Bu kitabın sahibi:

**Yazarın yayınevimizden çıkan
diğer kitapları:**

DENİZE DÜŞEN YILDIZ
EN GÜZEL BİR YER
KILÇIK UÇURTMA

Handan Durgut

Tıpkı fotoğraftaki gibiyim. 4 yaşından beri gözlüklü, 4 yaşından beri elinden kalem eksik olmayan bir “okur-yazar”ım. Bugün bile bilgisayar karşısında kâğıt ve kalem durur klavyeyle aramda. Dağlar kadar çoktur sorularım, hiç bitmez. Bir bilim insanı kadar meraklı ve keçi gibi de inatçıyım. Oyun severim, hem de nasıl ve hâlâ da severim. Yalnız biraz mızıkçıyım galiba ve biraz da alıngan... Küsüverdiğim, somurttuğum olur bazen. Ama ismim Handan ya; Handan da gülen, ağlayanı bile güldüren demek ya, ben de unuturum neye, kime ve neden küstüğümü ismim gibi güler yüzlü oluveririm bir anda, işime bakarım, yani okur-yazarlığa...

PAPRIKA

İçindekiler

Bizim Sınıf, 9
İki Hayta Okuldan Kaçıyor, 14
Perili Çocuk, 21
Periniz Varsa Eğer Yapılması Gerekenler, 27
İntikam Zamanı ya da “Acı Bir Hiç” Kazanmak, 35
Paprika’yımış Adı, Acıymış Tadı, 40
Korkunç Bir Rüya, 48
“Doğruyu Söyle, Acı Bitecek”, 50
Savaş İlanı, 54
Sahibi Yoksa Benimdir, 59
Palavracı Zehirleniyor, 65
Biri Gelirse Öteki Gider(miş), 69
İçimizdeki Tatlı Bir Acılık..., 72

Ahh, Paprika!
Ne tatlı bir acısın sen

Bizim Sınıf

Her şey matematik dersinde başladı.

Bütün sınıf, bir ağızdan çarpım tablosunu bağıra çağıra tekrar ediyorduk. Hem de kaçınıcı kez!

Beş kere sekiz, kırk... Beş kere dokuz, kırk beş... Beş kere on, elli... Altı kere bir...

Parmak kaldırdım. Melek Öğretmen gördü ama görmezden geldi. Göz göze geldik ama o, "Altı kere üç," dedi.

"On sekiz!" diye bağırarak ayağa kalktım. Biraz hızlı kalkmışım... Masanın üstündeki, sıra arkadaşım Hasan'ın kalem kutusu yere düştü. Kutu dediysen

lafın gelişi... Deriden, kocaman bir torbaydı bu! İçindeki rengârenk kalemler, miki fare silgi, top kalemtıraş, Harry Potter çıkartmalar, iki misket, bir topaç ve mikadonun çöpleri etrafa saçıldı.

Herkes sustu. Birkaç kişi kıkırdadı. En ön sırada oturan Zehra tek başına, "Altı kere döört," dedi.

Oh olsun! İşte şimdi herkes, öğretmen dâhil parmak kaldırdığımı fark etti! O sırada Zehra da, "Altmış döört," deyip geri döndü. Şimdi herkes bana bakıyordu.

"Yirmi dört bir kere, salak!" dedim önce, sonra da eğilip söylene söylene dökülenleri torbaya doldurmaya başladım. Dilimi mi ısırđım acaba? Tam da "salak" dedikten sonra bir acılık yayıldı ağzımın içine... Neyse, zaten sanırım kimse duymadı. Hasan hariç! O, burnumun dibindeydi ve ağzımın içinde ne gevelesem duyacak kadar koca kulaklıydı!

Ama Hasan, mızıkçıdır. Hemen yaygara kopardı. "Öğretmeniiiiim..."

Biy biy biy... Mızımız n'olacak! Hep şikâyet, hep şikâyet! Şimdi de dokunsan ağlayacak! Sanki ayağına bastım, parmağını ısırđım. Sanki kalem kutusu parçalandı, kalemleri kırıldı; sanki kıymetli silgisi kayboldu!

Hiç de bile! Dökülen her şey sıranın altındaydı. Çabucak topladım. Ama sona kalan futbol topu biçimindeki kalemtıraşına elimle bir fiske vurdum. Döne-

rek yuvarlandı Lorin'in ayağına çarpıp yön değiştirdi. Levent ayağını uzattı. Kalemтіраш tıklar tıklar sınıfın arkasına doğru gidiyordu, gol olmak üzereydi ki... Serdar eğilip eliyle yakalayiverdi. Al bir oyunbozan daha!

Bana değil de Hasan'a uzattı top kalemтіраш. Hain! Et kamyonu! Nar kafa, n'olacak! Elimdeki kalem torbasını Hasan'ın kafasına atmak isterdim. Serdar'ın da alnının ortasına bir şaplak indirsem ne güzel olurdu! Ama yapmadım tabii. Kıymetli kalem kutusunu Hasan'ın kucağına bıraktım. Az daha gene düşüyordu. Amma şapşal bu Hasan da, ha!

Sınıfta düzen bozulunca Melek Öğretmen de bozuldu tabii ki adım gibi biliyorum ki bozuldu.

Ben de n'apayım, "Karnım ağrıyor, dışarı çıkabilir miyim?" diye izin istedim. Melek Öğretmen dudaklarını kapalı tuttu bir süre; izin vermeyecek sandım. Sonra gözlerini de kapadı. Derin bir nefes alıp açtı gözlerini ve "Çık bakalım," dedi.

Masanın üstündeki defterimi, kalemlerimi çantama tikiştirdim. Yanlışlıkla Hasan'ın kitabını da tikiştirmişim. Hasan gene yaygarayı kopardı. Hemen geri çıkardım kıymetli kitabını ve nazıkçe sıranın üstüne bıraktım, Hasan'ın tam önüne. Biraz kırışmıştı. Eliyle ütüler gibi üstüne bastırdı; bana kötü kötü bakmayı da ihmal etmedi. Hiç değilse kitabı kafasına atabilirdim. Ama o zaman dışarı çıkamaz, cezaya kalırdım.

Çantamı kaptığım gibi kapıya doğru gidiyordum ki:

“Nereye?” diye bağırdı Melek Öğretmen. “Çantanı niye topladın ki şimdi?”

Bir an ne diyeceğimi bilemedim; çanta elimde, sınıfın ortasında kalakaldım.

“Top oynamaya gidiyor örtmenim,” dedi Tarık. İşte bir mızıkçı daha! Hem de hain ve kıskanç! Söylemiş miydim bizim sınıf oyunbozan doludur! Gülüştü birkaç kişi. Melek Öğretmen çantamı bırakmamı söyledi; bir de Lale’ye, “Arkadaşına revire kadar eşlik et,” dedi. Çantamı bırakmadım tabii ki de. Akıllıyım. Dedim ki:

“Revirde çarpım tablosunu çalışmaya devam ederim. Sıkılırsam da Türkçe kitabımı okurum ya da resim yaparım.”

Nasıl ama?

“Aferin!” dedi Melek Öğretmen.

Lale’yle birlikte çıktık.

Lale’yi severim. Hem akıllı ve güzel hem de matrak kızdır. Sadece biraz fazla süslüdür; kurdeleler, tokalar, ayıcıklar, bebecikler, püsküller, boncuklar takar takıştırır... Bir de abur cubura dayanamaz. Çantasını açsın da bir bakın; fıstık kabukları, elma koçanı, çikolata kâğıtları, yapış yapış şeker jelatinleri bulursunuz. Bir kere de cebinden muz kabuğu sarkıyordu, gözlerimle gördüm! Lale daha okul yolundayken başlar “tıkınma”ya. Ağzı hiç boş durmaz. İlk teneffüste de hepsini bitirir. Şişko olduğunu sanmayın. Koşarken

de, merdivenleri üçer beşer inip çıkarken de bir ayvayı dişlediğini, eriği ısırıldığını, avucundaki fındık-üzümleri ağzına doldurduğunu görebilirsiniz. Tuhaf bir kızdır; ama sahiden de kıyak biridir Lale.

Lale için çantamda bir ganimet var mıydı? Karıştırdım çantamı ve bingo! Dedemin bu huyuna bayılırım; annemden ve benden habersiz çantamın içindeki fermuarlı cebin içine bir şey koymuştu işte gene. Ama neydi acaba? Kâğıdı aceleyle açtım. Yıldız şeklinde bir kurabiye! Yaşasın! Hemen onu Lale'ye uzattım:

“Bu, senin için. Tam bir yıldız olduğun için,” dedim bir de.

Lale yıldızın bir köşesini ısırırken arkamı dönüp kapıya doğru koşmaya başlamıştım bile. Arkamdan yetişip kolumu sımsıkı tuttu. Çok hızlı koşar, en yükseğe zıplar, hatta uçar bu Lale!

“Ben de seninle geleceğim,” demez mi? Yoksa hemen yaygarayı koparır, herkesi başımıza toplarmış.

“Çantan?” diyecek oldum. Bugün zaten çantasını evde unuttuğunu hatırlattı. Doğru diyordu; daha ilk derste, bütün sınıf öğrenmiştik bunu. “Ödevimi yaptım ama defterim çantamda kaldı... Okurdum ama kitabım yok ki... Biliyorsunuz, çantamı evde unuttum...” bahaneleriyle Melek Öğretmen'in sabrını taşırılmıştı ama gene de sıra arkadaşı Serap'ın kitabından upuzun bir okuma parçasını hecelemeden sular seller gibi okumuştur. Dedim ya, akıllı kızdı.

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Handan Durgut

PAPRIKA

Paprika'ymış adı,
acıymış tadı!

Dedeme kalsa herkesin bir Paprika'sı olsaymış
dünya ne harika olurmuş... Benimkine, "Sen var ya sen!"
 demiştim bir kez, "Seni közde pişirip yemek istiyorum!"
Ne dese beğenirsiniz?

Tüm hammaddeler laboratuvarında testten geçirilmiş ve sağlığa zararlı
herhangi bir maddeye rastlanmamıştır.

DBE Davranış Bilimleri Enstitüsü®
psikolojik hizmetler, eğitim, araştırma, kurumsal danışmanlık

Bu kitap Davranış Bilimleri Enstitüsü'nün Çocuk ve Genç Danışmanlık Merkezi tarafından
çocuk ruh sağlığı ve gelişimi açısından uygun bulunmuştur.

ISBN 978-975-07-1527-3

9 789750 715273